

PASTORALĂ LA PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI 2009

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi

*Iubitului cler și dreptmăriturilor creștini,
pace și bucurie sfântă de la Hristos Domnul,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

Prea Cucernici Părinți,

Iubiți Credincioși,

Hristos a înviat!

În dimineața Învierii, după citirea Sfintei Evanghelii vestind aflarea mormântului gol de către femeile mironosițe și explicația dată de îngeri privind ridicarea Domnului din morți, cântăm troparul *Hristos a înviat din morți...* Auzim întâi vestirea evenimentului istoric relatat de primele martore, femeile mironosițe și abia apoi ne vestim unii altora minunea Învierii. Evenimentul istoric capătă semnificație veșnică prin această veste de-a lungul veacurilor până la sfârșitul lumii.

Învierea Domnului este *praznicul praznicelor și sărbătoarea sărbătorilor*. Numim această sărbătoare Sf. Paști preluând numele sărbătorii iudaice Pesah, care înseamnă *trecere*. Pentru evrei, Paștile însemna trecerea de la robia egipteană la libertatea făgăduită de Dumnezeu. Iar această schimbare s-a împlinit printr-o trecere efectivă prin Marea Roșie, sub călăuzirea proorocului Moise, după multe pedepse suferite de egipteni pentru învârtoșarea inimii lui Faraon. Ultima dintre acestea a fost uciderea celor întâi născuți de parte bărbătească din familiile egiptenilor și salvarea celor din familiile evreilor. Ceea ce înseamnă că trecerea lor de la robie la libertate s-a împlinit prin suferință și jertfă omenească pentru neînțelegerea poruncii lui Dumnezeu.

Învierea Mântuitorului este tot o *trecere*, dar nu numai o trecere de la o stare la alta, ci una ce zguduie așezarea însăși a ființei umane, căci este trecere de la moarte la viață, după cum mărturisim în cântările de la slujba Utreniei: *Ziua Învierii, popoare să ne luminăm! Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos-Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință!* Hristos ne-a trecut și pe noi din robia păcatului la libertatea de a fi fii ai lui Dumnezeu. Prin jertfa pe Cruce, Hristos ne-a câștigat libertatea trecându-ne de pe pământ la cer. Ne-a eliberat din moartea păcatului, din îndepărtarea de Dumnezeu și necunoașterea voii Lui și ne-a adus la viața comuniunii cu Dumnezeu izvorâtă din intimitatea de fii ai lui Dumnezeu după har. Hristos s-a pogorât *întru cele mai de jos ale pământului*, în întunericul morții, pentru a aduce la lumină pe cei ce așteptau răscumpărarea, eliberarea din legăturile iadului și primirea vieții celei veșnice. Aceasta este prima *trecere* operată de Învierea lui Hristos: *trecere* a omului de la moartea necunoașterii și îndepărtării de Dumnezeu la viața izvorâtă din comuniunea cu Dumnezeu.

Al doilea sens al Învierii Domnului ca și *trecere* se referă la abolirea morții ca și eșec al existenței umane, ca și pecetluire a păcatului, a îndepărtării omului de Dumnezeu. Mărturisind Învierea din morți a lui Hristos afirmăm că moartea celui credincios nu mai semnifică sfârșitul vieții pământești, ci *trecere* din această viață la o alta a comuniunii

mai depline cu Dumnezeu. Viața pământească nu se termină la mormânt, creștinul nu trece în neființă cum spun necredincioșii, ci trece la o altă viață. La acest înțeles dat morții ca și trecere se referă Părinții Bisericii când vorbesc de amintirea morții ca și îndemn la trezvie și lucrare a poruncilor lui Dumnezeu. Sf. Antonie cel Mare spune: *Moartea de o va avea omul în minte, nemurire este; iar neavându-o în minte, moarte este.*

Dar mai există și un al treilea sens al Învierii Domnului ca și *trecere*. Sf. Apostol Pavel vorbește creștinilor din Corint despre acest lucru: *Taină vă spun vouă: Nu toți vom muri, dar toți ne vom schimba. Deodată, într-o clipeală de ochi la trâmbița cea de apoi. Căci trâmbița va suna și morții vor învia nesticăcioși, iar noi ne vom schimba. Căci trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace în nesticăciune și acest (trup) muritor să se îmbrace în nemurire.* (1 Cor. 15, 51-53). Trecerea noastră de la moarte la viață se va desăvârși la sfârșitul veacurilor când cei morți vor învia, iar cei ce vor trăi încă se vor schimba. Este vorba de o schimbare a trupurilor, de o *trecere* a lor de la stricăciune la nesticăciune, de la moarte la viață. Sf. Pavel vorbește foarte clar de schimbarea trupurilor și de îmbrăcarea lor în nemurire. La sfârșitul veacurilor, când *însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer* (1 Tes. 4, 16) sufletul se va reuni cu trupul și împreună se vor prezenta la judecată. Iar această *trecere*, această transformare de la sfârșitul veacurilor a persoanei umane vine să dovedească Învierea Mântuitorului. Căci Sf. Pavel continuă descoperirea acestei taine: *Iar când acest (trup) stricăcios se va îmbrăca în nesticăciune și acest (trup) muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci va fi cuvântul care este scris: "Moartea a fost înghițită de biruință. Unde îți este, moarte, biruința ta? Unde îți este, moarte, boldul tău?"* (1 Cor. 15, 54-55). Biruința vieții asupra morții adusă de Hristos se va împlini așadar la sfârșitul veacurilor când trupul și materia se vor îmbrăca întru nemurire.

Iubiți credincioși,

Prin Înviere, Hristos ne dăruiește șansa nemuririi, a vieții veșnice. Prin botez, primim fiecare acest dar. Iar toată viețuirea creștină are sensul cultivării acestui dar. Darul Învierii lucrează o schimbare treptată, o *trecere* progresivă a creștinului de la moarte la viață. Trecerea se va împlini, după cuvintele Sf. Pavel, la a doua venire a Domnului, la învierea întregii făpturi. Îndemnul meu la acest praznic slăvit este să primim descoperirea Sf. Scripturi privind Învierea Mântuitorului și învierea noastră ca și *trecere*, în mai multe etape, de la moarte la viață, să primim și să facem lucrător darul Învierii, să vestim tuturor că, pe urma Învierii lui Hristos, și noi înviem la viețuirea cea adevărată.

Anul 2009 este și el unul aniversar căci se împlinesc 80 de ani de la întemeierea Episcopiei Ortodoxe pentru românii din America. Să ne rugăm Domnului celui Înviat să ne dăruiască înțelepciunea și puterea de a desăvârși în acest an planul unirii celor două Eparhii Ortodoxe Românești de pe continentul american. Și să aducem mărturia noastră că darul Învierii lucrează și plinește toate cele de trebuință.

Hristos Domnul să vă dăruiască lumina Învierii Sale dimpreună cu pacea Sa și bucuria de a vesti lumii biruința vieții asupra morții!

Vă îmbrățișez frățeste în Hristos Domnul Cel Înviat și vă urez Sărbători fericite!

Hristos a înviat!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,

Chicago, Praznicul Învierii Domnului, 2009